

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Tos/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618010832
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7618010832.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Evžena Kelija a JUDr. Anny Kohutovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2019, v trestnej veci obžalovaného I. I., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák., o sťažnosti obžalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30. 1. 2019, sp. zn. 5T/151/2018 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. z a m i e t a sťažnosť obžalovaného I. I..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 30. 1. 2019, sp. zn. 5T/151/2018 podľa § 238 ods. 3 Tr. por., § 72 ods. 1 písm. b) Tr. por., § 79 ods. 3 Tr. por. súd zamietol žiadosť obvineného I. I. o prepustenie z väzby na slobodu pri existencii väzobného dôvodu podľa § 71 ods.1 písm. c) Tr. por.

Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Tr. por. neprijal záruku ponúknutú dôveryhodnou osobou - matkou obvineného X. T. Č.I., nar. X.X.XXXX za ďalšie správanie sa obvineného k nahradeniu väzby.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. por. neprijal písomný sľub obvineného na nahradenie väzby.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka.

Podľa § 81 ods. 1 Tr. por. neprijal peňažnú záruku k nahradeniu väzby ponúknutú matkou obvineného X. T. Č..

Proti tomuto uzneseniu zahlásil sťažnosť obžalovaný I. I., a to ústne do zápisnice o výsluchu, ktorú aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že si uvedomuje, že existuje dôvod väzby, tak ako to uviedol okresný súd, ako aj dôvodná obava, že by mohol pokračovať v trestnej činnosti, a to najmä z dôvodu, že bol predtým odsúdený a vo výkone trestu.

Väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obvineného, preto je vždy a za každých okolností nutné a potrebné dbať na zásadu primeranosti a zdržanlivosti.

V tejto súvislosti od počiatku zdôrazňoval a zdôrazňuje, že nevie, prečo mu bolo vznesené obvinenie pre prečin výtržníctva, keď si nebol vedomý žiadneho výtržníckeho konania a pri zákroku policajtov nevedel ani dôvod, prečo voči nemu zakročili.

V prípravnom konaní bolo preukázané, že jeho konanie skutočne nevykazuje znaky prečinu výtržníctva, a preto po oboznamovaní s výsledkami vyšetrovania bol tento trestný čin vypustený a jeho konanie v ďalšom prokurátor v obžalobe kvalifikuje ako útok na verejného činiteľa v kvalifikovanej skutkovej podstate, aj keď sa bránil neprimeranému zásahu policajtov voči jeho osobe.

Od počiatku vyhlasoval a aj teraz vyhlasuje, že je pripravený niesť zodpovednosť za to, čo skutočne vykonal, pričom aj výsledky vyšetrovania nasvedčujú tomu, že jeho konanie nevykazuje znaky žalovaného trestného činu.

Obvinený má právo kedykoľvek požiadať o prepustenie z väzby na slobodu a pri existencii dôvodov väzby môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, použiť iné prostriedky a opatrenia na nahradenie väzby.

Ani jeden z ním navrhovaných inštitútov okresný súd neprijal, a tak táto väzba sa mu javí len ako prostriedok na vynútenie si priznania viny a to za konanie, ktoré nespáchal.

Žiadosť o prepustenie z väzby predložil prokurátorovi už v decembri minulého roku (2018) a rozhodnuté o jeho žiadosti bolo až dňa 30. 1. 2019, pričom svedok poškodený na následnom hlavnom pojednávaní ospravedlnil svoju neúčast s tým, že sa zúčastňuje až do polovice mesiaca február 2019 vyučovacieho procesu v Bratislave.

Myslí si, že v tak závažnej veci, a najmä keď je vec riešená väzobne, nemal by existovať takýto dôvod ospravedlnenia z neúčasti na hlavnom pojednávaní, najmä ak tento svedok je tzv. korunný svedok vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku.

Tento postup považuje za úmyselné prietahy vo veci spôsobené postojom samotného tzv. poškodeného.

V tejto súvislosti upriamuje pozornosť odvolacieho súdu na výpoveď druhého svedka poškodeného V. na hlavnom pojednávaní dňa 30. 1. 2019, ktorá je plná rozporných vyjadrení a už aj len táto výpoveď svedčí o tom, že budú musieť byť vypočutí všetci svedkovia, aby sa preukázalo, či sa vôbec skutok stal.

Ak teda súd bude vo veci konať tak, že bude musieť vypočúvať všetkých svedkov a znalcov (ako to bolo oznámené), konanie sa neúmerne predĺži, a teda v žiadnom prípade nebude zachovaná zásada primeranosti a zdržanlivosti.

Vo svojej žiadosti uviedol nové okolnosti, a to najmä prvú zmenu právnej kvalifikácie a navyš to, že jeho rodina - družka s deťmi ostali bez jeho finančnej podpory a dostali sa tak do finančnej tiesne a hrozí im vypratanie z bytu pre neplatenie nájomného a jeho zamestnávateľ vydal potvrdenie, prihladiac na jeho pomery, že v prípade, že by bol prepustený na slobodu, môže nastúpiť späť do práce, a to okamžite.

Ak sa bude väzba ďalej predlžovať, môže prísť o zamestnanie a celá rodina sa dostane do tiesnivých pomerov.

Žiadal preto súd, aby vzal do úvahy zmenu pomerov, ktoré nastali po jeho vzatí do väzby, a to predovšetkým tiesnivé pomery jeho rodiny. Rovnako žiadal, aby súd vzal do úvahy štádium konania a zmenu právnej kvalifikácie, ktorá nastala už pri podaní obžaloby a najmä to, že väzba je zabezpečovací inštitút, nemá sankčnú povahu, ani výchovné poslanie a väzba nesmie byť prostriedkom na získanie priznania ani uľahčenie trestného stíhania. Navyš, v tomto prípade je možné väzbu nahradiť všetkými inštitútmi, ktoré vo svojej žiadosti o prepustenie z väzby navrhol.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto žiadal odvolací súd, aby prehodnotil podmienky väzby a možnosti jej nahradenia inštitútmi a opatreniami, ktoré už predložil okresnému súdu, aby tieto prijal a prepustil ho z väzby na slobodu.

Na podklade takto podanej sťažnosti krajský súd podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým môže sťažovateľ podať sťažnosť, ako aj konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu a zistil, že sťažnosť obžalovaného I. I. nie je dôvodná.

Obžalovaný I. I. je stíhaný na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 20. 12. 2018, sp. zn. 3 Pv 398/18/8810 pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Do väzby bol vzatý uznesením sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 1Tp/102/2018 zo dňa 8. 10. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4Tpo/92/2018 zo dňa 24.10.2018 z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Rozhodnutie okresného súdu, ktorým ponechal obžalovaného I. I. vo väzbe s odôvodnením, že dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. naďalej trvajú po neprijatí písomného sľubu obvineného I. I., neprijatí záruky ponúknutej dôveryhodnou osobou - matkou obvineného X. T. Č., neprijatí peňažnej záruky k nahradeniu väzby ponúknutej matkou obvineného X. T. Č. a nenahradení väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka je vecne správne a zákonné a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje aj krajský súd.

Poukazuje na detailné a výstižné odôvodnenie napadnutého prvostupňového uznesenia, v ktorom okresný súd vyložil v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Tr. por., na základe ktorých skutočností dospel k záveru, že u obžalovaného I. I. sú naďalej dané dôvody väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Pretože odôvodnenie prvostupňového súdu je výstižné, krajský súd nezistil potrebu doplnenia odôvodnenia napadnutého prvostupňového rozhodnutia.

Čo sa týka ponúknutého písomného sľubu obžalovaného I. I., ponúknutej záruky dôveryhodnou osobou - matkou obvineného X. T. Č., peňažnej záruky k nahradeniu väzby ponúknutej matkou obvineného X. T. Č. a dohľadu probačného a mediačného úradníka ako náhrady väzby v zmysle § 80 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), § 81 ods. 1 Tr. por., aj krajský súd má za to, že vzhľadom na osobu obžalovaného nie sú splnené podmienky pre kladné rozhodnutie o ponúknutých zárukách.

V súvislosti s námietkami obžalovaného, ktorý poukazuje na výpovede jednotlivých svedkov, je potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o väzbe sudca nerozhoduje o otázke viny či neviny obžalovaného, o tejto otázke rozhodne príslušný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Krajský súd taktiež považuje za potrebné uviesť, že pri rozhodovaní o väzby platí aj naďalej, že väzba predstavuje najzávažnejší zásah do osobnej slobody obvineného. Preto pri rozhodovaní o väzbe je potrebné dbať a rešpektovať jednu zo základných zásad trestného konania uvedenú v § 2 ods. 2 Tr. por., t.j. zásadu primeranosti a zdržanlivosti, v rámci ktorej sa žiada použiť len také opatrenia, ktorými sa najefektívnejšie dosiahne účel trestného konania bez neprimeraného zásahu do základných práv a slobôd osoby, voči ktorej sú uplatňované. Pritom je nutné zdôrazniť, že väzba nie je trestnom, ale je výlučne len procesným opatrením, ktorého účelom je zabezpečiť osobu obvinenú z trestného činu pre potreby prebiehajúceho trestného konania obmedzením jej osobnej slobody.

Krajský súd po posúdení existencie dôvodov väzby u obžalovaného I. I. vyhodnotil vyššie uvedené skutočnosti v nadväznosti na dôkazy zadovážené v predložennom trestnom spise a dospel k záveru, že u obžalovaného I. I. sú naďalej dané dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por., a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný